

Kinderboek tart alle wetten van het boekenvak

KINDERBOEK
NOEMI VOLA
DE WOELIGE WERELD VAN DE WORM

Vertaald door Marion Everink Parade, €22,50 256 blz.

Vola lijkt een loopje te nemen met wat acceptabel is in een kinderboek.

Je moet het als piepjonge uitgeverij maar durven: een boek van 256 pagina's, fullcolour geïllustreerd, over de regenworm. Hulde aan Parade, die het avontuur aanging met *De woelige wereld van de worm*, een atypisch kinderboek van de Italiaanse Noemi Vola.

De *woelige wereld van de worm* – over een onderaards leven vol hindernissen tart qua omvang en (suf) onderwerp op superieure wijze alle wetten van het vak waarin de tanende spanningsboog van kinderen een grote zorg is.

Is *De woelige wereld van de worm* dan non-fictie? Nauwelijks. Als lezer kom je weinig te weten over wormen wat je niet al wist. Als dit onder non-fictie valt, dan is het op het niveau van Raoul Deleo's *Terra Ultima* – pseudowetenschap met nutteloze terzijdes en quasiserieuze verwijzingen zoals fig.1 en fig. 2.

Zuivere fictie is het ook niet. De verdeling tekst-beeld is die van een prentenboek. Alleen zijn die zelden zo dik en van een echt verhaal is hier geen sprake.

De Italiaanse schrijver-illustrator Noemi Vola perste zeven hoofdstukken tussen een voorwoord, inleiding en conclusie. Die hoofdstukken hebben ironische titels die herinneren aan ouderwetse kinderboeken:

'Waarin de regenworm nog liever een schoenveter is dan zichzelf.'

Het boek, in een swingende vertaling van Marion Everink, opent nog 'een soort van' informatief met het voor-, zij- en bovenaanzicht van een worm (wat een Joke van Leeuwenachtig ontregelend beeld oplevert), maar al snel sluipt vrolijke flauwekul de bladzijdes binnen: 'Sommige dieren hebben gewoon een hekel aan de regenworm. Bijvoorbeeld deftige honden, die hun deftige neuzen voor hem ophalen, alleen maar omdat hij geen vacht heeft.' Illustratie: een stelletje nuffige poedels en dalmatiërs, opgetrokken in grafisch zwart-wit.

Worm in een identiteitscrisis

Vanaf daar nemen Vola's grillige associaties het over en belanden we in de depressieve (maar zeer geestige) gedachtewereld van een worm in een identiteitscrisis die tijdens onweer niet alleen zijn staart, maar ook zijn geheugen kwijtraakt. 'Had hij maar een harnas, of een leuke carnavalsoutfit,' sombert de worm.

De illustraties zijn kinderlijk naïef en ook die lijken een loopje te nemen met wat nog acceptabel is in een kinderboek. Er zijn twaalf (!) tekstloze bladzijdes met illustraties van ondergrondse wormentunnels waarvan niemand weet waarvoor ze zijn.

Hardop lachen kan niet uitblijven.

Joukje Akveld

